

A felperesek szerint a két rendszer ilyen elemek alapján történő összehasonlítása esetén nyilvánvaló, hogy az általános rendszerrel összehasonlítva a speciális rendszer ténylegesen nem biztosít adóelőnyt az alkalmazandó adókulcs alapján.

2008. augusztus 18-án benyújtott kereset – BVGD kontra Bizottság

(T-339/08. sz. ügy)

(2008/C 272/80)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVG) (Antwerpen, Belgium) (képviselők: L. Levi és C. Ronzi ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság nyilvánítsa elfogadhatónak a jelen keresetet;
- az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a Bizottság 2008. június 5-i határozatát, amelyben a Bizottság azzal az indoklással utasította el a felperes által a piac kínálattól való lezárásával (input foreclosure) kapcsolatban benyújtott panaszt, hogy nincs elegendő oka az arról való döntéshozatalhoz (COMP/39.221/E-2-De Beers/DTC Supplier of Choice ügy)
- az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot, hogy nyújtsa be
 - a De Beers és az Alrosa által az úgynevezett „kiegészítő eljárás” keretében a Bizottságnak adott válaszok szabályos és kellő kifejező erővel bíró változatát;
 - a Bizottsághoz a SOC-kal, valamint a De Beers és az Alrosa között kötött kereskedelmi megállapodással kapcsolatban benyújtott panaszok és kapcsolódó dokumentumok valamennyi nem bizalmas változatát;
 - a SOC-ot, valamint a De Beers és az Alrosa között kötött kereskedelmi megállapodást érintő valamennyi vizsgálati anyag nem bizalmas változatát;
- az Alrosa által a T-170/06. sz. ügyben benyújtott kérelmet;
- a kifogásokról szóló megállapításokat, amelyekre a Bizottság a „kiegészítő elutasító határozatban” hivatkozik;
- a vagyonkezelő által a De Beer kötelezettségvállalásairól készített éves jelentést;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Miután az Elsőfokú Bíróság 2007. július 11-én megsemmisítette a Bizottság 2006. február 22-i határozat (T-170/06. sz., Alrosa kontra Bizottság ügyben hozott ítélet), a Bizottság úgy döntött, hogy a 773/2004/EK rendelet 7. cikke alapján kiegészítő eljárást indít a kötelezettségvállalási határozat megsemmisítésének a piac kínálattól való lezárásáról szóló, a 2007. január 26-i 2007 (2007)D/200338. sz. határozatban (COMP/39.221/E-2-De Beers/DTC Supplier of Choice ügy) szereplő átfogó következtetésre gyakorolt hatásainak az értékelése céljából; a határozatban elutasítja a felperes által a Bizottsághoz 2005. július 14-én benyújtott, az EK 81. és az EK 82. cikk megsértésére alapított és a De Beers csoport által a nyersgyémánt forgalmazására alkalmazott „Supplier of Choice” rendszerrel kapcsolatos panaszt (a továbbiakban: elutasító határozat). E határozat jogszerűségét a felperes a Bírósághoz 2007. április 6-án benyújtott, jelenleg a T-104/07. sz. ügy⁽¹⁾ tárgyát képező keresettel vitatta.

A jelen keresettel a felperes a Bizottság 2008. június 5-i (2008)D/203543. sz., a 773/2004/EK rendelet⁽²⁾ alapján hozott azon kiegészítő határozatának a megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nincs jogalapja az elutasító határozat újból megfontolásának, mivel a piac kínálattól való lezárásával kapcsolatban nem áll fenn elegendő közösségi érdek az állítólagos jogsértés további vizsgálatához.

A felperes keresetének alátámasztására három jogalapra hivatkozik:

Elsőként a felperes azt állítja, hogy a kiegészítő eljárásnak és a megtámadott határozatnak nem a 773/2004/EK rendelet 7. cikke a megfelelő jogalapja. Az említett rendelkezés ugyanis nem hatalmazza fel a Bizottságot arra, hogy a helyzetet újból megvizsgálja, hanem csak a panaszok elutasítását érinti, és ezáltal lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy a panasztevőt tájékoztassa arról, hogy nincs elegendő oka arra, hogy a panasz alapján eljárjon, és határidőt határoz meg, ameddig a panasztevő írásban benyújthatja véleményét. Továbbá a felperes azt állítja, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a közigazgatási jogi aktusok visszaható hatályú hatályon kívül helyezésével kapcsolatos általános jogi elveket.

Másodszor a felperes azt állítja, hogy a 773/2004/EK rendelet 7. és 8. cikkéből származó eljárási jogait megsértették, mivel megakadályozták, hogy azon dokumentumokhoz való hozzáférés jogát gyakorolja, amelyekre a Bizottság az ideiglenes értékelését alapozta. E ponton a felperes azzal érvel, hogy a Bizottság nem bizonyította, hogy az iratokhoz való korlátozott hozzáférést az üzleti titok bizalmassága biztosításának követelménye indokolja.

Harmadszor a felperes azzal érvel, hogy a megtámadott határozat sérti az EK 2. és az EK 3. cikket és a közösségi érdek fogalmát, valamint megsértette az indokolási kötelezettséget.

⁽¹⁾ HL 2007., C 129. 18. o.

⁽²⁾ A Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló, 2004. április 7-i 773/2004/EK bizottsági rendelet (HL 2004., L 123., 18. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 81. o.).